

end to ærede Medlemmer af Udvalget have villet gjøre mig opmærksom paa, at til begge disse Tilfælde, baade det første, hvor det gjælder Bygninger og Beplantninger, og det sidste, hvor det dreier sig om Forulempning i al Almindelighed, refererer sig Bestemmelsen om, at Strandhushmændene kunne træffe en Afgjørelse. Nei, de Herrer af Udvalget maa undskyldes. Denne Bestemmelse refererer sig kun til den sidste Sætning og ikke til den første. Jeg vil nu ønske, at det ærede Thing, til Trods for at Udvalget ikke er med paa det Forslag, vil vedtage det lille Underændringsforslag, jeg har stillet. Jeg kan ikke se, at man derigjennem vil kunne skade nogen som helst berettiget Interesse her i Landet, men jeg kan se, hvad man vil naa ved det, og det er, at Fiskerne ikke kunne blive Gjenstand for saadanne Chikanerier fra Kystbeboernes Side som dem, de nu have været Gjenstand for i lange Tider. Er det Mening, at man her i Thinget vil gjøre Noget for Fiskernes Sag, noget Andet end dette at beskytte Fiskene mod Fiskerne, lad os da tage fat paa det for Fiskerne store og oprindelige Spørgsmaal, at de kunne have Lov til at komme ud til Vandet, til det Element, hvori de skulle fiske, og lad os tage fat paa det Spørgsmaal, at der maa være Steder, hvor Fiskerne kunne faa Lov til at tørre deres Garn og ophale deres Baade uden Betaling, naar en saadan Ophaling eller saadant Brug ikke paa nogen som helst Maade kan komme i Strid med andre berettigede Interesser. Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale Thinget at stemme for det lille af mig stillede Underændringsforslag. Jeg tror, at Thinget derved vil gjøre Noget for Fiskerne, som i Virkeligheden er lige saa Meget værd som alt det Andet, der staar i Lovforslaget, vi behandle.

Berg: Det forekommer mig dog, at den ærede sidste Taler i sit Underændringsforslag enten burde have taget „eller“ med til Udelukkelse saavel i første som i andet Stykke af Udvalgets Forslag til § 6, eller have foretrukket andet Stykke fremfor første. Forøvrigt giver jeg ham noget Ret i hans Betragtning, om jeg end haaber, at selve dette Forslag, som det er stillet af Udvalget, vil, bilagt med denne Forhandling, og i den Måde, hvori det gives, faa en væsentlig Indflydelse paa Forholdene. Ellers tror jeg nok, at det ærede Medlem har Ret. Sikker har han Ret i, at man ikke maa vælge dette „Sted i Nærheden af Bygninger, Beplantninger eller Sigtende“, for saa kunde det siges, at de maa ikke gaa op paa Stranden foran en Fiskerby.

Men det er jo naturligtvis ikke Mening. Mening maa være: paa en ny ikke hidtil valgt Fiskeplads, hvor Sædvanen ikke har givet dem Ret. Den ærede Ordfører maa give mig Medhold heri (Ordføreren [Thorup]: Ja!). Det kan nok ved en spidsfindig Fortolkning udledes, at de ikke maa lande der, men det kan ikke være Mening. (A. Sørensen: Men det staar der!) Ja, Taarbæksfiskerne og Stovshovedsfiskerne maatte dog, selv om de ikke havde Havne, kunne fortsætte med at tørre deres Garn udenfor deres Boliger og bruge deres Roner til at hjælpe sig derved, derom er der ikke Tvivl. Der maa menes nye Steder, hvor ikke Sædvanen alt har givet dem Ret til at gaa i Land. Den frie Afgang uden Erstatning efter § 1 indskrænkes aabenbart ved denne Bestemmelse, navnlig ogsaa ved Ordet „eller“, men det er værre for mig, at Ordet „eller“ staar i andet Stykke, skjøndt jeg ikke har turdet stille Forslag imod Udvalget, jeg skal nærmere udtale, hvorfor. Der staar jo, at de kunne faa Afgang til Stranden mod Erstatning, og der er altsaa i andet Stykke aabnet dem en Udvei, naar de ingen Udvei have uden Erstatning, men denne Ret til at faa Afgang mod Erstatning er ogsaa indskrænket væsentlig paa samme Maade som i første Stykke, og det forekommer mig er uheldigt. Havde der staact: „Dog maa Bladsen ikke vælges i umiddelbart Nærhed af Bygninger, Beplantninger eller Sigtende, saaledes at Eieren væsentlig forulempes“, havde det ærede Medlem taget sit „eller“ der, havde jeg fulgt ham. Der er navnlig Knuden. Havde det Ord været borte der, havde der ikke været den Indskrænkning i at faa Blads mod Erstatning, som kan være meget betænkelig i mange Tilfælde. Jeg haaber, at det maa rettes i det praktiske Liv paa samme billige Maade, som det forekommer mig, at Vestre og Høre ere enedes om dette Lovforslag. Måske kan det jo ikke, at man maa skænke sin Agtelse til det Udvalg, der til Trods for, at det begyndte ved 1ste Behandling med meget stærke principielle Modsetninger imellem Leirene, dog har arbejdet sig saaledes sammen — jeg tror i Grunden ved forstandig Indrømmelse fra begge Sider — at Loven vist i Hovedsagen — alle kunne jo ikke blive tilfredse — kan blive god. Anledningen til, at jeg optog Udvalgets tre tilbagetagne Forslag, beroede paa Ytringer, jeg hørte blive veglede mellem den ærede Minister og den ærede Ordfører. Jeg fik deraf Grund til at tro, at det var rigtigt, at der ingen Misforstaaelse blev om Forholdet imellem de Underændringsforslag, der nu ligge paa vore Pladser og ikke en